

ל'ז'ג

האי עיר וקדיש דנחת משמי רבניו קדוש ישראל ותפארתו

מן אַדְמוֹיד מָגוֹד הַבַּיִת יִשְׂרָאֵל זָכוֹךְ לְהַ"ה

אשר באשו בערו הלבבות ולאור קדושתו
 מנשיכים אנו ובנינו לילכת עד עצם היום הזה
 גדול מרבן שמו, הוא הגבר הקיים על, אשר הקיים עולה של מלכות שמים
 בימים נוראים של שבר וחורבן אחר ההשמדה שפקדה את עמנו באירופה
 ימים של בלבול הדעת ומבוכת הנפש, ימים של אזהת יד ויאוש,
 ואז זרה אורו הגדול של רבינו ובקעו קרני הzd, עמד על המשמר
 והדריך את עם ה' בMISSION נשעילאית, שלא נמצא לה אח וריע
 מצודתו פרושה הייתה על ארבע קצוות תבל, ועמל לחיש ולטפח
 בטהרה וקדושה את בניו של כל עולם התורה והחסידות
 המתחדש. אין ספק כי דורנו נבנה לרגלו של הבית ישראל,
 וכל חוסנו ויכולת עמידתו של דור זה בא מכח
 מסירות נפשו והפרקתו העצמית של אותו צדיק נשגב

ובעמדינו בפתח ספרינו זה עמ"ס בבא בתרא, שורבות אלפי ישראל יתחלו לימוד מסכת זו במסגרת ה"ז'
 היומי" בימי חדש הרחמים - אלול, כהכנה ליום הגדול ראש השנה, מה מאד מתאים להביא מדבריו הקדושים
 שדרש במקהлот עם בעניין ר"ה שחל להיות בשבת.

וכה הי' דבריו בראש השנה תש"י: ועי' אמרו שלא תוקען בשבת שמא ילך אצל החכם שילמדו כי בשבת
 לא צריך לימוד החכם כעין שהוא כ"ק איז"ל בשם הח' הרי"ם ז"ל [בדברי הגמ' בבא בתרא קטז ע"א]: מי
 שיש לו חוליה בתוך ביתו ילך אצל החכם שהחכם שבתשובה ועי' מתעורר הוא ג"כ ומבייא רפואה לעולם
 ובטהן ברפואות הנפש, אבל בשבת ר"ה מתעורר באדם עצמו התעוורויות לשושבה ואינו צריך לילך אצל
 החכם, וכי שיאר דבר של קיימת יש יום שני לתקוע שייה' התשובה דבר של קיימה.

עוד כתוב בסה"ק בית ישראל (פר' ואthanון תש"ט):

ורמזו חכ"ל במשנה לא היו ימים טובים לישראל כת"ז באב כי כאשר הנביא הגיד שהזמנים ימי הצר יהפכו
 לשון ולשמחה אזין אין ספק שהימים טובים שהיו לישראל יהפכו עוד יותר לשמחה וזאת הי' ג"כ התחזקות
 בגנות, וביהם'ק האחרון נחרב בעזון שנאת חנים ע"כ העצה לראות להרבות בדיוקן חברים ואיש את רעהו
 יעזור בגנות המר ולחזקו באמונה בהשיות כדאי' בא חבקוק והעמידן על א' צדיק באמונתו יחי', ועי' רמזו
 חכ"ל (בבא בתרא קכא ע"ב) על ט"ז באב יום שהותרו השבטים לבוא זה בזה הרמז שיחזק א' את חברו עכ"ק.

**עליה בסערה השמיימה ביום ב' אדר ה'תשל"ז
 זכותו יגן עלינו אכיה"ר**